

го и слѣдъ тѣхъ цѣлата дѣснофлангова конница се устрѣмили прѣзъ Пинаръ срѣщу лѣвото Дариево крило съ извѣрѣдна бързина, за да устрасатъ персийцитѣ и по скоро да излѣзатъ отъ сферата на дѣйствието на мѣгателното имъ оржжие и да влѣзатъ въ ржченъ бой. При първия ударъ, лѣвото Дариево крило (пѣхотата, която стояла на лѣвия флангъ на гръцката наемна пѣхота) било отблѣснато и избѣгало. Главата (или дѣсното крило) на македонската фаланга тръгнала слѣдъ конницата, но срѣдата, при прѣминуването прѣзъ стрѣмнитѣ брѣгове на Пинаръ, малко се отдѣлила отъ нея и при това разстроила рѣдицитѣ и рѣдоветѣ си. Дариевитѣ наемни гърци се възползували отъ това и стрѣмително ударили върху нея. Завързалъ се найупоритъ ржченъ бой, въ който македонци и гърци, като чели състезаюци се за първенство, сражавали се съ ожесточение. Но Александръ, като отблѣсналъ и прѣсналъ лѣвото Дариево крило, обърналъ на лѣво и ударилъ върху Дариевитѣ наемни гърци въ флангъ, разстроилъ рѣдоветѣ имъ, направилъ въ тѣхъ жестоко опустошѣние и най послѣ отхвърлилъ Дариевитѣ наемници отъ Пинаръ съ голѣма за тѣхъ загуба. Дарий веднага избѣгаль лично назадъ въ планинитѣ. Между туй дѣснофланговата му конница още въ началото на сражението се устрѣмила прѣзъ Пинаръ срѣшу стоящата противъ нея тессалийска конница отъ Парменионово крило. Послѣдната се отклонила отъ удара и отстѣпила. Персийската конница я прѣслѣдвала въ голѣма безрѣдица; но внезапно атакувана отъ цѣлата конница на Пармениона, слѣдъ единъ упоритъ, кръвопролитенъ коненъ бой, като видяла поражението на лѣвото крило и срѣдата на собственитѣ си войски и бѣгството на Дария, избѣгала

и тя задъ Пинаръ и по нататкъ, На всѣкждѣ отблѣснати и разбити, прѣслѣдвани и жестоко поражавани отъ Македонската конница, Дариевитѣ войски се прѣснали по планинитѣ, като загубили спорѣдъ казванieto на гръцкитѣ историци, до 100 хиляди души убити, въ туй число до 10.000 конница. Цѣлия имъ станъ, съвсички находящи се въ него съкровища, падналъ въ ржцѣтѣ на побѣдителитѣ. Въ числото навзетитѣ въ него плѣнници били майката, жената, сестрата, сина и двѣтѣ дѣщери на Дария, съ които Александръ се отнесълъ най великодушно. Загубата на македонската войска не надминувала, спорѣдъ казванieto на гръцкитѣ историци, 4501 убити, въ числото на които се намирали 120 отъ пѣдолнитѣ военачалници на фалангата. Самъ Александръ билъ доста тѣжко раненъ.

Разбитата персийска войска избѣгала въ прѣснати тѣпи отъ Киликия въ Каппадокия и Фригия, гдѣто по голѣмата частъ била избита отъ македонскитѣ гарнизони. Останкитѣ отъ гръцкитѣ наемници (12.000) избѣгали въ Триполъ, въ Сирия, а отъ тамъ по море въ островъ Кипръ, въ Гърция и Египетъ. Самъ Дарий, едва съ 4 000 души войници, избѣгаль въ Тапсакъ и задъ Ефратъ.

Такава била втората голѣма битка на Александра съ персийцитѣ, въ която прѣвѣсходно съобразенитѣ и расчетени негови распорѣждания и отличнитѣ дѣствия на войскитѣ му били увѣнчани съ цѣлна, рѣшителна побѣда, която имала още по голѣмо значение и важность, отколкото първата побѣда при Граникъ. Въ нея вече не само една частъ, а всичкитѣ въоржжени отъ Дария сили били съвсѣмъ съкрушени. За да се събератъ нови, щщо толкозъ значителни, трѣбвало много време. Самъ Дарий се спасявалъ съ бѣгство, почти безъ войска, персийцитѣ се намирали въ ужасъ,